

HS
HoLLaNd
SymFoNia

COBRA
RECORDS

Loes Luca
Nynke Laverman
Henny Vrienten
Frans van Deursen

Holland Symfonia **Otto** Tausk

IN DE BAN VAN BANNINK

Live registratie

Loes Luca
Nynke Laverman
Frans van Deursen
Henny Vrienten

Holland Symfonia
Otto Tausk | dirigent

muziek | **Harry** Bannink
arrangementen | **Bob** Zimmerman

Producten: Joris Nassenstein, Tom Peeters (Mediatrack) en Sven Arne Tepl
Idee en realisatie: Joris Nassenstein en Jan Pieter Koch
Regie voorstellingen: Eddy Habbema

Opnametechniek: Dick Scheepbouwer
Editing en mix: Hans Strikkers (Mediatrack) en Jan Pieter Koch

Foto's: Hans van den Boogaard, Marco Borgreve (pag. 18),
Sjaak Ramakers (cover en pag. 6)
artwork: Egbert Luys (Mediatrack)

Opgenomen op 25 januari 2008 in Muziekcentrum Enschede
en 26 januari 2008 in Theater de Vest Alkmaar.

In de **Ban** van **Bannink**

Deze CD is een live registratie van het programma 'In de ban van Bannink' uit januari 2008. Met dit project is een lang gekoesterde wens van Holland Symfonia in vervulling gegaan: Een eerbetoon aan één van de grootste Nederlandse componisten van de vorige eeuw, waarin de muziek van Harry Bannink centraal staat in zijn meest pure vorm, losgemaakt van de theatrale context.

Arrangeur Bob Zimmerman was meteen enthousiast over dit project. Het idee om het repertoire van Harry Bannink voor symfonieorkest te arrangeren beviel hem zeer en hij hoorde met ons de bijzondere mogelijkheden voor een klassieke symfonische bezetting in veel van de muziek van Bannink.

Veel dank zijn wij verschuldigd aan Harry Bannink's vrouw Jenny en zijn dochter Monique en haar echtgenoot Herman. Van begin af aan waren zij intensief bij het project betrokken. Daardoor hadden we de beschikking over een schat aan informatie uit de eerste hand over Harry en diens muzikale voorkeuren. Veel onbekend-er prachtig materiaal hebben zij ons aangedragen. Mede door de adviezen van Jenny en Monique is het een veelzijdig programma geworden: een combinatie van bekende en minder bekende liedjes.

Met Henny Vrienten, Loes Luca, Nynke Laverman en Frans van Deursen hadden we ons geen betere cast kunnen wensen. Het was indrukwekkend om te zien met wat voor toewijding zij tijdens de voorbereidingen spraken over het werk van Bannink. Ieder van hen heeft op een of andere manier al eerder met het repertoire te maken gehad of - zoals Henny en Loes - nauw met Harry Bannink samengewerkt.

Jan Pieter Koch en Joris Nassenstein

	tekst	uit		
1 Ouverture 'ik ben happy' Zeur niet Loes Luca	Annie M.G. Schmidt	<i>Sterrit met Conny Stuart</i> <i>Heerlijk duurt het langst</i>	Dus doe je mooiste kleren aan laten we nog één keer dansen gaan Dansen op een vulkaan	Maar de huizen blijven staan De menselijke soort heeft nooit iets anders gedaan Dan elkander uitgemoord en gedanst op een vulkaan
2 Wiegeliedje Nynke Laverman	Annie M.G. Schmidt	<i>Wat kan me gebeuren,</i> <i>TV-programma rond Conny Stuart</i>	Allemaal om de krater We horen een dof geluid Het staat als een paal boven water Morgen barst-ie uit Allemaal om de krater Het rommelt overal De uitbarsting komt later Met een boem en een flits en een knal	Maar we trekken ons er niets van aan We beginnen weer van voren af aan Het is altijd zo gegaan nooit iets anders gedaan Dansen op een vulkaan.
3 Aan de Schelde Frans van Deursen	Willem Wilmink	<i>Aan lager wal, LP Joost Prinsen</i>	Maar we trekken ons er niets van aan We beginnen weer van voren af aan Het is altijd zo gegaan nooit iets anders gedaan Dansen op een vulkaan	Holland op zijn smalst De verzorgingsmaatschappij volledig platgewalst En niemand is ooit blij Tekort aan energie We hebben nog zeven jaar In de hele westerse economie Die lazert in mekaar
4 Honedrollen Nynke Laverman Frans van Deursen	Willem Wilmink	<i>De Stratemakeropzeeshow</i>	Allemaal om de krater en wie de dans ontsprong Die las het jaren later bij dokter L. de Jong Veertig jaren later nog altijd niks geleerd Allemaal om de krater want het gaat alweer verkeerdt	Allemaal om de krater We komen ieder uur Weer een stapje nader tot de dictatuur Die van links of die van rechts Dat kunnen we nog niet weten Door de kat of door de hond Maar we worden gebeten
5 De stoute jongen Frans van Deursen	Willem Wilmink	<i>De Stratemakeropzeeshow</i>	Maar we trekken ons er niets van aan We beginnen weer van voren af aan Het is altijd zo gegaan nooit iets anders gedaan Dansen op een vulkaan, vulkaan, vulkaan, vulkaan, vulkaan, vulkaan	Maar we trekken ons er niets van aan We beginnen weer van voren af aan Het is altijd zo gegaan nooit iets anders gedaan Dansen op een vulkaan.
6 De oude school Nynke Laverman	Willem Wilmink	<i>Een fraai stuk burengerucht,</i> <i>LP Wieteke van Dort</i>	De misdaad die neemt toe Maar fluister het alsjeblijft Want wie het hardop zegt Die is niet progressief Gijzelen kapen mag Als het gaat om een ideaal Als je maar zwaait met een vlag dan mag het allemaal	En alles laten waaien en plaatjes draaien En graaien en snaaien En drinken en naaien En nog gauw naar de Costa Brava Lava, lava, lava, lava, lava Op blote voeten door de lava, lava, lava, lava, lava De sirenes zijn allang gegaan Maar we trekken ons er niks van aan Het is altijd zo gegaan nooit iets anders gedaan Dansen op een vulkaan
7 Frekie Frans van Deursen (Nynke Laverman Loes Luca)	Willem Wilmink	<i>Liedjes van de koude grond,</i> <i>LP Joost Prinsen</i>	De nieuwste bom is zo humaan Al wat leeft gaat kapot	
8 Aan een klein meisje Henny Vrienten	Annie M.G. Schmidt	<i>CD Harry Bannink zingt!</i>		
9 Aan de trapeze Ensemble	Annie M.G. Schmidt	<i>Ja Zuster, Nee Zuster</i>		
10 Gerrit de liftboy Frans van Deursen	Annie M.G. Schmidt	<i>Ja Zuster, Nee Zuster</i>		
11 Samen met één vrijer Nynke Laverman Loes Luca	Annie M.G. Schmidt Henny Vrienten	<i>Ja Zuster, Nee Zuster</i>		

21. Het is over

Tekst: Annie M.G. Schmidt

't Is over, hij zegt me niets meer
Ik ben vrij, het is over,
het doet me niks meer

En ik ben blij
Hij is voor mij zomaar een heer
En al die toestanden
Dat hoeft niet meer

Die man die thuis kwam 's avonds laat
Zo moedeloos en prikkelbaar
Dat alles is mijn zorg niet meer
Dat is nou allemaal voor haar
Ze mag hem hebben

Het wachten in het grote bed
Dat was het ergste, oh mijn God
Het aldoor wachten op z'n tred
En op de sleutel in het slot
Ze mag hem hebben

Zijn leugens en zijn draaijerij
Zijn minderwaardigheidscomplex
Zijn sympathie voor Feyenoord
Zijn bril, zijn sokken en zijn sex
Ze mag hem hebben

Zijn auto en zijn fotoboel
Zijn rothumeur, zijn romantiek
Zijn dia's en zijn schuldgevoel
En ook zijn whisky-erotiek
Ze mag hem hebben

Zijn politiek, zijn Elzevier
Zijn status en zijn overwerk

Zijn moppen over kapelaans
Zijn overhemden en zijn kerk
Ze mag hem hebben
En al de reisesjes naar Parijs...

Toen lang geleden was het fijn
Maar ja, toen waren we nog arm
Alleen wat stokbrood en wat wijn
We liepen zorgeloos en vrij
Te slenteren op Mont Parnasse

Maar later ging hij zonder mij
Kwam thuis met lipstick op zijn das
Zij mag hem hebben

Hij drinkt te veel, dat is haar zorg
Al drinkt hij hele emmers rum
Ik trek mijn handen er vanaf
Dan maar een fijn delirium
Zij mag hem hebben

Het valt niet meer hoor mooie poes
Je hebt er tact voor nodig meid
Nou leef je in een roze roes
Maar dat gaat over met de tijd
Dan moet je tonen wat je kan
Dat wordt een hele zware test
Het is niet eenvoudig met die man
Ik hoop maar dat je het verpest

Wacht even, waarom zeg ik dat
Wil ik hem terug?
Voor geen miljoen
Ik hoef niet meer
Zij wou zo graag

Nou goed dan
Laat ze het dan ook doen
Ze mag hem hebben

Ik geef haar bitter weinig kans
Ik weet niet of ze van hem houdt
Nu wel maar op de lange duur
Ook als hij ziek zal zijn en oud
Hij is een kwetsbare figuur
Zoals je er maar weinig vindt
Nu geef ik net als in mijn jeugd
Mijn speelgoed aan een ander kind

Hier is het, je mag het hebben
Het is voor jou, pak aan dan,
je mag het hebben
Want het is nou niet meer van mij
En veel geluk
Maar een ding vraag ik je:
Maak het niet stuk

22. De laatste dans

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Straks gaan de lichten uit
Dit is de laatste kans
In heel Europa gaan de lichten uit
Dit wordt de laatste dans
Dit is de laatste keer
Dit is de zwanenzang
De muggen dansen bij zonsondergang
Morgen zijn we er niet meer
Er is maar weinig tijd

12 **Emma Dilemma** Annie M.G. Schmidt
Frans van Deursen (Nynke Laverman | Loes Luca)

Heerlijk duurt het langst

13 **Wosjni Nowgarad** Annie M.G. Schmidt
Ensemble

Ja Zuster, Nee Zuster

14 **Roeitocht** Hans Dorrestijn
Loes Luca

Het Klokhuis

15 **Temperament** Annie M.G. Schmidt
Nynke Laverman

16 **Hoezepoes** Annie M.G. Schmidt
Loes Luca

*Wat kan me gebeuren,
TV-programma rond Conny Stuart*

17 **Spuut** Jan Boerstael
Nynke Laverman

*Theatershow 'Thuis best',
Jasperina de Jong*

18 **Onder de appelboom** Rutger Kopland
Henny Vrieten

19 **Stormvloedkering** Rob Chrispijn
Nynke Laverman

Het Klokhuis

20 **Vluchten kan niet meer** Annie M.G. Schmidt
Nynke Laverman | Frans van Deursen

En nu naar bed

21 **Het is over** Annie M.G. Schmidt
Loes Luca

Heerlijk duurt het langst

22 **De laatste dans** Annie M.G. Schmidt
Ensemble

Foxtrot

Harry Bannink

Zelf hield Harry Bannink het erop, dat hij ongeveer 3000 liedjes heeft geschreven. Misschien waren het er nog wel méér, maar hij wilde niet overdrijven. Integendeel: hij zei zoiets alleen als het hem werd gevraagd - en in elk geval nooit met stemverheffing. Hij was zelfs geneigd om ietwat verontschuldiging de schouders op te trekken als hij die 3000 noemde. Alsof het hem óók maar overkomen was, alsof het nauwelijks zijn eigen verdienste was geweest dat hij zo vaak met de beste tekstschrijvers van het land had gewerkt. En dan voegde hij er zonder mankeren aan toe dat die teksten voor hem altijd voorop hadden gestaan. De inhoud van de tekst, de cadans, het metrum en het ritme, hadden hem steeds de ideeën voor de melodie opgeleverd. Zijn muziek volgde de woorden. Maar tegelijk kwamen die woorden des te beter op hun plaats te staan als Harry Bannink de muziek schreef. Hij bracht de woorden aan het zingen.

Het klonk zodoende naar valse bescheidenheid dat Bannink zichzelf wel eens als toonzetter heeft betiteld, en niet als componist. Maar er was niets vals aan hem. Zijn noten waren net zo zuiver als zijn bescheidenheid. Zonder enige ophef liet hij keer op keer horen dat ook de kleinkunstsector, waar het woord meestal meermalen oppermachtig is, volop ruimte biedt voor fijnzinnige of feestelijke muziek. Hij schreef melodieën die het uitzicht op de tekst niet in de weg stonden en toch niet bleven steken in de fantasieloos meedreutelende nootjes-onderde-woorden waarmee elders in dit genre te vaak genoeg wordt genomen. Dat geldt niet alleen voor zijn grootste hits (M'n opa, In een rijtuigje, Op een mooie pinksterdag, Vluchten kan niet meer), maar ook voor de vele andere, soms minder bekende nummers die Holland Symfonia voor dit project heeft gekozen. Ze bieden een buitengewoon productieve, ongelooflijk virtuoze en altijd smaakvolle aanblik. Nooit heeft Bannink er met de pet naar gegooid.

Dat hij wars was van kouwe drukte, zal wellicht ook te maken hebben met het feit dat hij uit Enschede kwam. Zijn plaatsgenoot Willem Wilmink, met wie hij zo veel moois heeft gemaakt, schreef eens: 'Het is het eindpunt van de trein / bijna geen mens hoeft er te zijn / bijna geen hond gaat zo ver mee / Enschede.' Een stad die in zulke desolate zinnen wordt bezongen, is geen oord voor kouwe drukte. En wie er woont, is geen aanstellerige aandachtstrekker. Wilmink keerde trouwens, na een langjarig verblijf in Amsterdam, toch

19. Stormvloedkering

Tekst: Rob Crispijn

Ik speelde met mijn zoon van tien
op het strand van Zandvoort.
Hij vroeg me: pap, wat is het lot?
Ik gaf hem toen als antwoord:

Het lot is wat je overkomt,
de dingen die gebeuren,
de zee die glad en rimpelloos
je plotseling mee kan sleuren.

Niets is zeker in het leven
en de toekomst ongewis
maar het is goed
dat er bij Rotterdam
een stormvloedkering is.

Nederland is voorbereid
op een enorme springvloed.
Eens in meer dan duizend jaar
dreigt er zo een rampspoed.

Gewoon op straat is het gevaar
vele malen groter:
mijn zoon kwam afgelopen jaar
ineens onder een auto.

Tegen dood en tegenslagen
bestaat geen hindernis,
maar het is goed
dat er bij Rotterdam
een stormvloedkering is.

Ik wou dat er een stuwdam was
tegen bodemloos verdriet;
een dijk of strekdam tegen hartzeer,
maar die is er niet.

Soms slaat het noodlot in als bliksem
en hult het huis in duisternis,
maar het is goed
dat er bij Rotterdam
een stormvloedkering is.

20. Vluchten kan niet meer

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Vluchten kan niet meer,
'k zou niet weten hoe
Vluchten kan niet meer,
'k zou niet weten waar naar toe
Hoe ver moet je gaan

De verre landen zijn oorlogslanden
Veiligheidsraadvergaderingslanden,
ontbladeringslanden, toeristenstranden
Hoe ver moet je gaan
Vluchten kan niet meer

Zelfs de maan staat vol met kruiwagentjes
en op Venus zijn instrumenten
En op aarde zingt de laatste vogel in de laatste lente

Vluchten kan niet meer,
'k zou niet weten waar
Schuilen alleen nog wel,
schuilen bij elkaar
Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer

Vluchten kan niet meer, heeft geen enkele zin
Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waarin
Hoe ver moet je gaan

In zaken of werk, of in discipline
In Yin of in Yang of in heroïne
In status en auto en geldverdiene
Hoever moet je gaan
Vluchten kan niet meer

Hier in Holland sterft de laatste vlinder
op de allerlaatste bloem
En alle muziek die overblijft
is de supersonische boem

Vluchten kan niet meer, 'k zou niet weten waar
Schuilen kan nog wel, heel dicht bij elkaar
We maken ons eigen alternatiefje
Met of zonder boilerbriefje
M'n liefje, m'n liefje, wat wil je nog meer
Vluchten kan niet meer
Vluchten kan niet meer.

17. Spuit

Tekst: Jan Boerstael

Een foto in de krant, een klein dood meisje,
Haar mond half open en haar ogen dicht.
Een wijpneus en vooruitstekende tanden
Als je het goed bekijkt geen mooi gezicht.
Volgens het onderschrift dood aangetroffen
In zo'n pensioen waar niemand iemand kent.
Gelieve de politie op te bellen
Als u per ongeluk familie bent.

Ze lijkt zo'n jaar of zeventien geworden,
Daar is ze ook voorlopig op geschat.
Want uit haar spullen werd geen mens wat wijzer

Behalve dan dat ze haast niks bezat:
De kleren die ze droeg, een plastic tasje,
Wat klein geld, en een nogal vuile spuit,
Plus drieëntwintig duur betaalde dromen,
Herkenbaar aan de prikken in haar huid.

En het zal natuurlijk best haar eigen schuld zijn;
Ik ben niet zo goed thuis op dat gebied.
Want wie aan dat soort dingen gaat beginnen
Die vraagt toch om ellende, is het niet?
Maar ik moet steeds weer naar die foto kijken.
En denk: is er nou niemand die haar mist?
Ze had mijn eigen dochter kunnen wezen.
Hoe weet ik eigenlijk dat ze 't niet is?

18. Onder de appelboom

Tekst: Rutger Kopland

Ik kwam thuis, het was een uur of acht
En zeldzaam zacht
Voor de tijd van het jaar, de tuinbank stond klaar onder de appelboom
Ik ging zitten en zat te kijken hoe de buurman
In zijn tuin
Nog aan het spitten was

De nacht kwam uit de aarde, een blauwer wordend licht hing in de appelboom
Toen werd het langzaam weer te mooi om waar te zijn
De dingen van de dag, verdwenen voor de geur van hooi
Er lag weer speelgoed in het gras en ver weg in het huis
Lachten de kinderen in het bad tot waar ik zat tot onder de appelboom

En later hoorde ik de vleugels van ganzen in de hemel
Hoorde ik hoe stil en leeg het aan het worden was
Gelukkig zat er iemand naast me om precies te zijn
Jij was het die naast me kwam zitten onder de appelboom
Zeldzaam zacht en dichtbij voor onze leeftijd.

weer naar Enschede terug. Bannink ging er rond zijn dertigste weg, vooral omdat de dagelijkse ritten van Enschede naar Hilversum hem op den duur te tijdrovend werden. Hij woonde de rest van zijn leven in het midden des lands.

Harry Bannink werd geboren in de negentiende-eeuwse Lipperkerkstraat, op een gemeentelijke site omschreven als 'de meest Enschedese straat van de stad'. Een paar huizen verderop woonde zijn vriendinnetje Jenny, met wie hij op zijn vierde jaar al speelde (en jaren later trouwde). Hij was een muzikale jongeman die pianolessen volgde bij Martin Kaptein en later ook bij Kees van Baaren, de componist, muziekpedagoog en latere conservatoriumdirecteur. Ook zong hij in de zanggroep The Vocal Touches die met enige regelmaat zelfs voor de radio optrad - een grote eer in die dagen.

Kort na de oorlog, op zijn zestiende, deed Bannink zijn eerste beroepservaring op in de Casa Loma's, een bigband die dansavonden verzorgde voor de geallieerden op vliegbasis Twenthe. Later kwam het Rainbow Quartet dat de dansmuziek speelde op avonden in Enschede en omgeving: recreatiepark de Waarbeek, hotel Bad Boekelo en allerlei andere locaties waar in die dagen volop de pas verworven vrijheid werd gevierd.

Samen met zijn vriend Ben Hogeweg deed Harry Bannink staatsexamen aan het Haags conservatorium. In 1953 behaalde hij het Staatsdiploma Piano A, dat hem lesbevoegdheid gaf. Zo werkte hij een paar jaar lang als pianoleraar. Lang heeft die loopbaan echter niet geduurd. Halverwege de jaren vijftig werd een bevriend zangeresje gevraagd auditie te komen doen voor de KRO. Als pianobegeleider nam ze Bannink mee. Het eind van het liedje was dat zij niet werd aangenomen, maar hij wel. De radio bood toen nog ruimschoots emplooi aan musici. Gezamenlijk hadden de vier grote omroepen het beheer over de klassieke omroeporkesten, maar ze beconcurrerden elkaar via een heel arsenaal aan eigen ensembles, van dansorkesten tot kleinere combo's die wekelijks hun vaste radio-uitzendingen verzorgden en tevens de begeleiding van kleinkunst- en amusementsprogramma's verzorgden. Naast het bestaande repertoire werden voor zulke programma's ook wekelijks nieuwe nummers geschreven.

Bannink kreeg in 1956 bij de KRO-radio een vaste verbintenis als begeleider en componist voor allerlei kleinkunstprogramma's. Het bekendste was 'Poppetjes op de ruit' op de zondagavond waarin vooral jonge talenten te horen waren met voordrachten en liedjes die wekelijks speciaal voor dit doel werden geschreven. Bannink speelde niet alleen - tot ieders volle tevredenheid - piano, maar viel ook al snel op door de charmante melodietjes die hij

bij de teksten componeerde. Op een keer werkte ook Conny Stuart aan het programma mee. Zij was het, die vervolgens zijn naam noemde tegenover theaterproducent John de Crane. En hij arrangeerde nadien het contact met Annie M.G. Schmidt.

Annie Schmidt schreef in 1960 voor de VARA-televisie een showprogramma rondom Conny Stuart, met een bijrol voor Joop Doderer die Stuarts toenmalige echtgenoot was. Tot dan toe had de schrijfster al haar liedjes op muziek laten zetten door de gerenommeerde pianist Cor Lemaire, wiens sierlijke melodietjes wonderwel bij haar teksten pasten. Ze hadden er samen honderden gemaakt, onder meer voor grote successeries als 'De familie Doorsnee' (radio) en 'Pension Hommes' (tv). Maar rond 1960 vond Annie Schmidt dat ze toe was aan een andere, misschien iets jongere componist die haar liedjes een modernere klank kon geven. De toen 31-jarige Harry Bannink leek een logische keuze.

De eerste Annie Schmidt-tekst die hij op muziek zette, was meteen een meesterproef: het exuberante nummer Hoezepoes, waarin klassieke en jazzy themaatjes ingenieus tot een eenheid werden gemaakt door een kwikzilveren melodietje van eigen fabrikaat. Dat het metrum van de tekstregels voortdurend grillige sprongen vertoonde, maakte de opdracht voor Bannink alleen maar interessanter. Ook later heeft hij vaak verklaard dat hij juist door ritmische onregelmatigheden in de tekst, zoals een net uit de maat vallende klemtoon, tot de beste muzikale oplossingen kwam: 'Ik heb er een zekere handigheid in gekregen om, als een klemtoon niet helemaal goed zit, bijvoorbeeld een nootje weg te laten, zodat 't toch weer klopt. In dat soort puzzelwerk heb ik altijd heel veel aardigheid gehad.'

Wim Sonneveld ging in die dagen de hoofdrol spelen in een Nederlandse versie van de musical 'My fair lady'. En opnieuw was het Conny Stuart, die haar gewicht in de schaal legde om Harry Bannink naar voren te schuiven. Niet voor de muzikale leiding - die lag al in handen van Dolf van der Linden, oprichter en dirigent van het Metropole Orkest - maar als repetitor. Een nederig baantje, op het eerste gezicht, dat voor Bannink echter een belangrijke nasleep zou krijgen. Hij hield er immers zo'n goed contact met Sonneveld aan over, dat de fameuze cabaretier hem in 1963 graag engageerde als muzikaal leider van zijn eerste one man show. Bannink kreeg bovendien het verzoek een paar teksten op muziek te zetten. Dat resulteerde in drie van de grootste hits uit het hele programma: 'Tearoom tango' en het Frater Venantius-nummer 'Zeg maar ja tegen het leven' (op tekst van Michel van der Plas) en 'Nikkelen Nelis' (op tekst van Friso Wiegersma). Sonneveld speelde de voorstelling meer dan 500 keer. En al die avonden zat Bannink, met groot

16. Hoezepoes

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Mijn foto staat op elke plaat,
Hallo, die de fabriek verlaat
Ik weet van niets, ik ken geen noot
Ik sta op Brahms ten dele bloot
Op elk kwartet in c mineur
Ziet u mijn boezem in majeur
Zo sta ik op 't Brandenburgs Concert van Bach
Met dit gebaar, met deze lach
't Ave Maria van Gounod
Daar sta ik zo, daar kijk ik zo
En op de Pastorale
Wuif ik met deze voile
Want heus, die platenindustrie
Die weet van wanten
Geen mens koopt nog een symfonie
Zonder mooie tante.
Ik ben de juffrouw van de platenhoes
De hoezepoes, de hoezepoes
Op elke drieëndertig minigroove
Kunt u mij zien, van onder of van boven
Zo sta ik op de Valse Triste van Sibelius
De juffrouw van de hoes, hoes, hoes
De juffrouw van de hoes
Ik sta op Katchatoerian
Met enkel m'n ceintuurtje an
Op 't blaassextet lig ik in bed
't Is duidelijk meer sex dan tet
En op de plaat van Debussy
Sta 'k in de vijver tot m'n knie
De wind speelt door mijn haute coiffure
In Handels suite in F dur
'k Ren door 't bos gelijk een heert
Op Mendelssohns violconcert
O Mensch, wie raffiniert das ist

Die Zweite Rhapsodie van Liszt
Want heus, die platenindustrie
Die weet al jaren
Waar Abraham de mosterd haalt:
Uit haren en snaren
Ik ben de juffrouw van de platenhoes
De hoezepoes, de hoezepoes
Op elke drieëndertig minigroove
Kunt u mij zien, van onder of van boven
'k Sta met blote voeten op Te Deum Laudamus
De juffrouw van de hoes, hoes, hoes
De juffrouw van de hoes
Toch heb ik nog het meeste succes
Op plaatjes van de lechte jazz
Ik voel mij in m'n element
Als muze van 't amusement
Dit is de Charleston, die men dee'
Nu vijfendertig jaar gelee'
De tijd van Pa, de tijd van Moe
Met Two for Tea en Tea for Two
U ziet mij buiten op de hoes:
Een schrale miezerd in een roes
Een pothoed op, zo bleek als gips
De taille heel laag op de bips
Ja, ja, die platenindustrie
Laat die maarlopen
Die weten hoe ze Two for Tea
Moeten verkopen
Ik ben de juffrouw van de platenhoes
De hoezepoes, de hoezepoes
Op elke vijfeneventig minigroove
Kunt u mij zien, van onder of van boven
Ik sta te dansen met een pothoed in een charlestonroes
De juffrouw van de hoes, hoes, hoes
De juffrouw van de hoes

15. Temperament

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Het staat in de sterren geschreven
Uw lot, uw karakter, uw leven
Bent U een stier of een scorpioen
Nijs aan te doen, nijs aan te doen!
Of het U wel of niet behaagt
't wordt U niet gevraagd
Het staat in de sterren geschreven
En ik ben een typische maagd...

Ik ben als type zo mysterieus
Ik heb dat diepe, zo mysterieus
Ik ben een sfinx, ik ben een raadselachtig wezen
U kunt het in elk astrologisch werkje lezen.
Gereserveerd, gecompliceerd,
Geraffineerd en oh zo koel
En ogenschijnlijk zonder ieder zweempje van gevoel

Maar daar is ook een and're kant
De stier zit in m'n ascendand
En dat houdt in:

Temperament! Als een stormvlaag, als een hoos!
Temperament! Woest en wild en teugelloos!
Temperament! Ongebreideld rücksichtslos!
En hartstochtelijk als de wind die niet te temmen is
Als de branding op de kust die niet te remmen is.
Temperament! tot in het onverkwikk'lijke!
Temperament! Iwan de verschrikk'lijke!
Zo ben ik, tot ik er in stik,
En dan is 't over, plotseling over,

En ik ben weer dat stille type,
Zo mysterieus,
'k heb weer dat diepe

Oh zo mysterieus,

Maar komt Saturnus in m'n baan
Dan komt de invloed van de maan
En dat houdt in:

Temperament! Wild en vurig als een ros!
Temperament! Dan zijn al mijn remmen los!
Temperament! Zwaaiend met een vederbos!
Een cycloon, die roekeloos de hoge golven zweept
Een lawine die de huizen van de helling sleept
Temperament! overboord met dit zachtzinnige,
Temperament! Als Johanna de Waanzinnige!
Zo ben ik, tot ik er in stik,
En dan is 't over, plotseling over,

En ik ben weer dat stille type,
Zo mysterieus,
'k heb weer dat diepe
Oh zo mysterieus, mmm

plezier, aan de piano.

Maar bij een groot publiek was zijn naam nog steeds niet overbekend. Kleinkunstcomponisten waren nu eenmaal geen bekende Nederlanders. Daar kwam pas in 1965 enige verandering in, toen 'Heerlijk duurt het langst' in première ging, de eerste musical die hij samen met Annie M.G. Schmidt maakte. Er zouden er nog zes volgen. En terwijl hun eersteling nog volop volle zalen trok, begonnen ze in 1966 op de televisie met 'Ja zuster, nee zuster'. Op basis van haar teksten schreef Bannink de ene hit na de andere. Bijna altijd kwam de tekst eerst. Die inspireerde hem tot de muziek: lyrisch, dartel, makkelijk mee te zingen, knipogend naar een folkloristisch idioom (Grieks, Spaans, country) of met Beatle-achtige koortjes aansluitend op de muzikale modes van die dagen. Zo bezien was Harry Bannink een veelvraat die graag in veel verschillende klankkleuren werkte - zonder dat dat ten koste ging van zijn eigenheid. Integendeel: er is een ondefinieerbare Bannink-stijl die voortdurend herkenbaar blijft. Dat zal mede te maken hebben met het feit dat hij steeds ook zijn eigen orkestraties schreef. Juist het spitsvondige samenspel van de hoofdmelodie en het tegenmelodietje maakt zijn werk zo geraffineerd. Wie een liedje van Bannink zingt, zingt óók het arrangement mee. Met als veelzeggend gevolg dat bijvoorbeeld het 'wah-wah' van het gestopte trompetje in 'Op een mooie pinksterdag' een onlosmakelijk onderdeel van de tekst is geworden.

Zelfs als Bannink alleen maar met Annie Schmidt had samengewerkt, was hij al de beste en de populairste kleinkunstcomponist van Nederland geworden. Maar hij deed veel méér. Zo schreef hij in het seizoen 1969-1970 alle muziek voor de populaire tv-serie 't Schaep met de 5 Pooten' van Eli Asser, hetgeen hits opleverde als 'Het zal je kind maar wezen' en 'As je mekaar niet meer vertrouwen kan' - inmiddels onverslijtbare klassiekers waarin Bannink bewees dat hij ook het Jordanese inhaak- en meezinggenre als geen ander beheerste. En bovendien werd hij de muzikale steunpilaar van het schrijvers- en acteurscollectief dat vanaf 1972 baanbrekende tv-series maakte als 'De Stratemakeropzeeshow', 'J.J. de Bom, voorheen „De Kindervriend“' en 'De film van Ome Willem'. De eenvoudig ogende, zuivere liedteksten van schrijvers als Hans Dorrestijn en Banninks vroegere stadgenoot Willem Wilmink inspireerden tot eens zo mooie melodietjes. Hoe harmonisch er werd samengewerkt, blijkt uit een waar gebeurd verhaal uit die tijd. Joost Prinsen was samen met Wilmink en Bannink in de opnamestudio van platenmaatschappij Phonogram om Wilmink's tere 'Frekie' op te nemen. Phonogram-employé Gerrit

den Braber opperde dat het nummer eigenlijk nog een refreintje moest hebben. Wilmerk sputterde tegen dat alles al in de coupletjes stond. 'Wat zou het refrein dan moeten zijn? Frekie, Frekie, hé jongens, daar is Frekie?' vroeg de dichter ietwat spottend. 'Ja, precies!' antwoordde Den Braber. En ter plekke improviseerde Bannink op die woorden een melodielijntje dat heel natuurlijk leek voort te komen uit het melodietje dat hij al voor de coupletten had geschreven.

In de loop van de jaren tachtig begon echter de rol van de televisie als initiator van nieuw repertoire uitgespeeld te raken. Langzaam maar zeker veranderde de tv - net als de radio al eerder - in een medium dat niet meer zelf nieuwe liedjes liet maken, maar nog slechts volgde wat er door de platenindustrie werd uitgebracht. Als kleine oases fungeerden allengs alleen nog 'Het Klokhuis' en 'Sesamstraat', met medewerking van de meeste schrijvers en acteurs uit het collectief van de jaren zeventig. Daar schreef Bannink tenslotte zijn laatste liedjes. Tot hij, halverwege de jaren negentig, vond dat het nu wel mooi genoeg was geweest. Wel maakte hij, op aandringen van enkele vrienden en collega's, nog een cd waarop hij zelf een selectie van Schmidt & Bannink-liedjes zong, met een gedistingeerd, ietwat rustiek timbre dat onveranderlijk dienstbaar bleef aan de woorden. Een groot zanger was hij natuurlijk niet, maar mede door de omfloerste melancholie was het eindresultaat onweerstaanbaar charmant.

Toen hij was gestopt, kon Harry Bannink terugkijken op een oeuvre dat door miljoenen Nederlanders met open armen was ontvangen - en in het hart gesloten. Ook sinds hij stierf, zijn die liedjes gebleven.

Henk van Gelder

13. Wosjni Nowgarad

Tekst: Annie M:G: Schmidt

Met de slede rijden wij van Wosjni naar Wosjni
Over de steppe jagen wij van Wosjni naar Wosjni
Van Wosjni naar Wosjni, van Wosjni naar Wosjni
Nowgarad

Boven ons de heldere hemel, alle sterren pinkelen
Voor ons de besneeuwde vlakte, alle belletjes rinkelen
Vader luister, in de verte hoor ik wolven huilen
Moeder, o ze komen nader, nergens kunnen wij schuilen

Harder, harder gaat de slee van Wosjni naar Wosjni
Sneller, sneller draagt het paard van Wosjni naar Wosjni
Van Wosjni naar Wosjni, van Wosjni naar Wosjni
Nowgarad

Luister dan, ze komen nader zonder mededogen
Redt ons moeder, redt ons vader, zie de rode ogen
Neem het grote pak met eten, gooi het uit de slede
Als de wolven 't vinden zijn ze eventjes tevreden
Nee, ze rennen er voorbij, nu zullen ze ons krijgen
Hoor, ze zijn nu heel dicht bij, je kunt ze horen hijgen

Harder, harder loopt het paard van Wosjni naar Wosjni
Sneller, sneller gaat de slee van Wosjni naar Wosjni
Van Wosjni naar Wosjni, van Wosjni naar Wosjni
Nowgarad

'k Zal me zelf naar buiten storten, 'k werp me uit de slee
Moeder, moeder, nee dat niet, nee nee nee nee nee
Ik zal mij naar buiten werpen, ik spring uit de slee
Vader, vader, nee dat niet, nee nee nee nee nee
Wij zullen ons naar buiten storten, springen uit de slee
Kind'ren, kind'ren, nee dat niet, nee nee nee nee nee

Sneller, sneller loopt het paard, van Wosjni naar Wosjni

Feller, feller wordt de rit, van Wosjni naar Wosjni
Van Wosjni naar Wosjni, van Wosjni naar Wosjni
Nowgarad

Nog heel even, nog heel even, kijk daar is de brug
Ja, de wolven blijven achter, ja, ze gaan terug

Ja, daar zien we lichten schijnen, ja, daar is de stad
Daar is het eerste huis van Wosjni, Wosjni Nowgarad
Wij zijn behouden aangekomen, ja we zijn gered
Hier in deze stad zijn mensen en een veilig bed

't Was een vreselijke reis, van Wosjni naar Wosjni
Nooit vergeten we die tocht van Wosjni naar Wosjni
Van Wosjni naar Wosjni, van Wosjni naar Wosjni
Nowgarad

14. Roeitocht

Tekst: Hans Dorrestijn

We voeren met grootmoeder op het meer,
de grijze dot, ik zag haar armen bloot en blubberig.
Het was heel warm weer, bladstil,
traag schoof de roeiboot met geheven riemen van de kant.
Toen ook al werd het onmerkbaar later, ze voelde
buitenboord met haar hand, die rimpelde het water.
Wij waarschuwden mijn oma zacht en dik,
voor het gevaar van haai en krokodil,
en wij genoten van haar schrik.
Even slaakte ze een gil,
maar lachte toen goedmoedig met ons mee,
dreef met haar onnozelheid de spot
haar hart was groot, of had ze twee harten?
Bekommerd om ons lot, schoot ze altijd weer vol,
haar liefde bleef,
terwijl haar domheid in de dood verdween.
Ik roei op Loosdrecht zolang ik leef
met een lieve oma, of op Vinkeveen.

11. Samen met één vrijer

Tekst: Annie M:G: Schmidt

Wij doen samen met één vrijer
Hij heet Nico, Nico Meier
Hij brengt rozen voor ons mee
En dozen vol bonbons
Nico, Nico, Nico, Nico, hou je nog van ons
Joekidoe, hou je nog van ons
Altijd met ons drieën, dat is toch zo knus
Samen op z'n knieën, om de beurt een kus
Met z'n drieën naar de film, gezellig arm in arm
Met z'n drieën in een clubfauteuil,
dat is zo lekker warm

Wij doen samen met één vrijer
Hij heet Nico, Nico Meier
Hij brengt rozen voor ons mee
En dozen vol bonbons
Nico, Nico, Nico, Nico, hou je nog van ons
Joekidoe, hou je nog van ons

Altijd met ons drieën, dat is zo gezellig
In het voorjaar gaan we trouwen,
ja, dat doen we stellig

Wij zijn allebei in 't wit, alletwee de bruid
Maar de bruidegom die kwam in paniek,
die kneep er tussenuit

Wij zijn samen zonder vrijer
Weg is Nico, Nico Meier
'k Heb genoeg van jullie twee
Je krijgt allebei de bons
Nico, Nico, Nico, Nico, houdt niet meer van ons
Joekidoe, houdt niet meer van ons
Joekidoe, houdt niet meer van ons
Joekidoe, houdt niet meer van ons.

12. Emma dilemma

Tekst: Annie M:G: Schmidt

Hoe gaan die dingen
Je hebt één vrouw
Dat is heel simpel
Je bent haar trouw
Maar op een ochtend
Dan denk je hee
Mijn god nog toe
Het zijn er twee
Dan zeg je wacht eens
Dit wordt te mal
Ik ben benieuwd of mijn geweten spreken zal
Je luistert goed en dat is dan zo raar
Je stem daar binnen heeft geen bezwaar

Je hebt geen schuldgevoel geen spijt en geen berouw
Dat is zo wonderlijk je voelt je niet ontrouw
Alleen maar fijn en opgewekt
Tot op die dag dat 't wordt ontdekt
Pas op dat ene vervloekt ogenblik
Ben je een schurk, een ploert, een schoft, een viezerik
Wat een dilemma, wat een dilemma
Hier is Marian en hier is Emma
Ik hou van allebei en dat schijnt niet te kunnen
En dat komt enkel maar omdat ze het me niet gunnen

Wat een dilemma, wat een dilemma
Zowel Marian als ook mijn Emma
Ze staan te dreigen, te smeken, te bidden
Ze staan te trekken en ze scheuren me door midden
En een van beiden moet ik verliezen
Ik moet kiezen, ik moet kiezen, ik moet kiezen

Jij moet kiezen kiezen kiezen kiezen of delen
Jij moet kiezen kiezen kiezen kiezen of delen
Jij moet kiezen kiezen kiezen kiezen of delen
Jij moet kiezen kiezen kiezen kiezen of delen!

Harry Bannink

Loes Luca

Loes Luca

De carrière van Loes Luca is voor een groot deel verweven met het werk van Harry Bannink. Ze leerden elkaar kennen bij *Het Klokhuis*. Later speelde Loes Luca o.a. in de speelfilm *Ja Zuster, Nee Zuster* en in de remake van de TV-serie *'t Schaep met de 5 pooten*. Loes Luca studeerde drama aan de Kunstacademie in Utrecht en debuteerde bij Orkater. Ze speelde in veel speelfilms en TV-programma's en ze heeft haar eigen entertainmentband *Nénette et les Zézettes*. Vanaf 2006 speelde Loes Luca haar eerste one woman show *Moordwifven*.

Loes Luca:

"Vaak ging ik voor Klokhuis liedjes inzingen in de opnamestudio in een romantisch kasteel in Nederhorst den Berg. Ik kwam héél graag bij Harry! In mijn herinnering scheen de zon dan altijd. Het viel alleen wat tegen dat ik meestal na tien minuten alweer buiten stond. Na één keer zingen vond hij het goed. Ik wilde het nog eens overdoen, ook omdat ik liever nog wat bleef. Hij vond de eerste versie altijd het eerlijkst, omdat de spontaniteit dan het grootst is. Bij een tweede keer wil je het te mooi doen, zodat het gekunsteld wordt. 'Dan ga je zingen, dat moeten we niet hebben', zei hij dan."

Nynke Laverman

Nynke Laverman maakte in 2004 haar eerste eigen programma *Sielesâlt (Zielenzout)*, waarin

Nynke Laverman

10. Gerrit de liftboy

Tekst: Annie M:G: Schmidt

Ik ga naar boven en naar beneden
Dames en heren, dit is de tweede
Nog twee personen, de lift is vol
En niet zo persen, de deur staat bol
En van de daktuin naar de parterre
Wat een misère, wat een misère
Gerrit de liftboy
"Eerste etage: damesconfectie, breukbanden,
eierkool en banket"
We gaan weer stijgen en dan weer zakken
Al die mevrouwen met grote pakken
't Wordt nu de lunchroom, da's op de tweede
Dit is gordijnen en pluche kleden
Pas op uw baby, dit is parterre
Wat een misère, wat een misère
Gerrit de liftboy
"Vierde etage: tassen, paraplu's, ledikanten en
hondenbrood"
En als ik thuis ben, krijg ik de kolder
'k Vlieg van de kelder weer naar de zolder
'k Heb het op-en-neer in al m'n leden
'k Schiet het dak op en naar beneden
'k Vlieg in de planten van de serre
Wat een misère, wat een misère
Gerrit de liftboy
Gerrit de liftboy

8. Aan een klein meisje

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Dit is het land, waar grote mensen wonen.
Je hoeft er nog niet in: het is er boos.
Er zijn geen feeën meer, er zijn hormonen,
en altijd is er weer wat anders loos.

En in dit land zijn alle avonturen
hetzelfde, van een man en van een vrouw.
En achter elke muur zijn and're muren
en nooit een eenhoorn of een bietenbouw.

En alle dingen hebben hier twee kanten
en alle teddyberen zijn hier dood.
En boze stukken staan in boze kranten
en dat doen boze mannen voor hun brood.

Een bos is hier alleen maar een boel bomen
en de soldaten zijn niet meer van tin.
Dit is het land waar grote mensen wonen...
Wees maar gerust. Je hoeft er nog niet in.

9.. Aan de trapeze

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Mee met het circus de wereld door
Dat wil ik wel, daar teken ik voor
Mee met het circus naar andere steden
Om daar dan 's avonds op te treden
Londen, Madrid en Singapore
Mee met het circus, de wereld door

Al mocht ik alleen maar de hokken schoonmaken
De wagens aanvegen, de beren bewaken
Of meehelpen sjouwen met zeilen en touwen
Al mocht ik maar even de leeuw eten geven
Het lijkt me zo fijn om erbij te wezen
Maar 't liefst als artiest aan de trapeze
Het lijkt me zo fijn om erbij te wezen
Aan de trapeze, aan de trapeze

Mee met het circus de wereld door
Daar voel ik voor, daar teken ik voor
Mee met het circus, dan hier en dan ginter
Mee in de zomer, mee in de winter
Brussel, Berlijn en Baltimore
Mee met het circus, de wereld door

Al mocht ik alleen maar de olifant wassen
Al mocht ik alleen maar op het zeehondje passen
De tent helpen bouwen, de kisten versjouwen
De kooien afboenen, de koorddanser zoenen
Het lijkt me zo fijn om erbij te wezen
Maar 't liefst als artiest aan de trapeze
Het lijkt me zo fijn om erbij te wezen
Aan de trapeze, aan de trapeze.

zij de fado zingt op, door haar in het Fries vertaalde, teksten van Slauerhoff. Het programma werd direct een groot succes. Ook met het tweede programma *De Maisfrou* tourde zij twee seizoenen succesvol langs de theaters. Hoogtepunt was een optreden in een uitverkocht Concertgebouw met een combinatie van beide programma's. Naast haar eigen voorstellingen is Nynke als actrice/zangeres o.a. te zien geweest in meerdere producties van Tryater, in *Cecilia* van Orkater en in de speelfilms *Het Zwijgen* en *Eilandgasten*.

Nynke Laverman:

*"Ik heb gestudeerd aan de Academie voor Kleinkunst in Amsterdam. Het vak 'lied-performing' heb ik daar geleerd eigenlijk vooral met de liedjes van Harry Bannink. Sindsdien waardeer ik zijn werk zeer; wat een oeuvre en wat een vakmanschap! Ik word altijd vrolijk van zijn melodieën, hoewel er ook zijn die juist elke keer weer diep ontroeren. Voor mij was het een groot plezier met de voorbereiding op dit project nog zoveel nieuwe Bannink liedjes te leren kennen, zoals het nummer *Temperament*, dat voor mij een grote ontdekking is.*

Henny Vrienten

Henny Vrienten begon zijn muziekcarrière als soloartiest, als componist voor verschillende artiesten en als lid van een aantal bands, waarvan *Doe Maar* de bekendste werd. Vanaf 1985 heeft Vrienten de muziek gecomponeerd van een groot aantal speelfilms en documentaires. Voor zijn filmmuziek werd hij onderscheiden met een Zilveren en een Gouden Harp, een Edison en twee Gouden Kalveren. Recentelijk schreef Henny Vrienten de muziek voor de musical *Ciske de Rat*. Henny Vrienten componeerde voor *Sesamstraat* en *Het Klokhuis*, eerst samen met Harry Bannink – later als zijn opvolger. In 1999 produceerde hij de cd *Harry Bannink Zingt!*

Henny Vrienten:

"Op een dag ging de telefoon. Het was Harry Bannink met de vraag of ik zijn assistent wilde worden. Het kwam erop neer dat wij ieder de helft van de liedjes schreven. Hij koos eerst de beste teksten en de rest was voor mij. Het was een bijzondere tijd, omdat ik Harry zo van dichtbij heb mogen meemaken en heb genoten van de liedjes die

Henny Vrienter

Frans van Deursen

hij maakte. Mijn Harry is de Bannink van de elegante weemoed en het onbestendige verlangen. Zucht naar vroeger of plekken waar het absoluut beter toeven is: Het circus, Den Haag of het land waar grote mensen wonen. En behalve behept met dit 'polderduende' was Harry ook nog de beste componist van de vorige eeuw."

Frans van Deursen

Frans van Deursen begon zijn carrière met veel verschillende klussen in de theaterwereld: van geluidstechnicus tot toneelschrijver, van componist tot regieassistent. Hij brak als acteur door in de televisiekomedie *In de Vlaamse Pot*. Vanaf 1995 speelde hij in een groot aantal musicals, waaronder *Willeke*, *Miss Saigon*, *Aida* en *The Blues Brothers*. In 2003 ging een jeugdwen in vervulling toen hij met Egon Kracht & The Troupe de complete *Joe's Garage* van Frank Zappa speelde. Frans van Deursen legt zich steeds meer toe op de muziek en het schrijven en componeren. Zo maakte hij de rockopera *De Verleiding van Harry Faust*.

Frans van Deursen:
"Voor de Stratemakeropzeeshow was ik te oud. Want op je vijftiende voel je je voor alles te oud. Een kinderprogramma dat was niet

6. De oude school

Tekst: Willem Wilmink

Ach, zou die school er nog wel zijn, kastanjebomen op het plein, de zware deur, platen van ridders met een kruis en van Goejanverwellesluis, geheel in kleur. Die mooie school, daar stond je met een pas gejatte sigaret in 't fietsenrek, daar nam je bibberig en scheel en van ellende groen en geel opnieuw een trek.

En als de meester jarig was werd het rumoerig in de klas en zat je daar, en je verwachtte zo direct een uiterst boeiend knaleffect: de klapsigaar.

Je speelde in een schooltoernooi en het begin was wondermooi: fijn voetbalweer, je kreeg met 10 – 1 op je smoel, de kleine keeper in zijn doel hij weende zeer.

De najaarsblaren op de grond, daar stapte je zo fijn in rond, de school voorbij, en 's winters was de kachel heet en als je daar dan sneeuw in smeeft, dan siste hij.

Het moet er allemaal nog zijn, de deur, de bomen en het plein, de grote heg, alleen die mooie lichte plaat waarop een kleine dessa staat, is misschien weg.

[Bali, Lombok, Soemba, Soemba-wa, Flores, Timor, enzovoort...]

7. Frekie

Tekst: Willem Wilmink

Wanneer 's middags om vier uur onze schoolbel was gegaan en we gingen voetbal spelen dan kwam Freek er altijd aan Frekie woonde in de buurt maar zat niet op onze school hij was een imbeciele jongen een mongool

Frekie, Frekie,
hé jongens daar is Frekie

Meestal riep er iemand wel kom maar Frekie doe maar mee welke kant hij uit moest schoppen daarvan had hij geen idee Maar we legden soms de bal

op twee meter van het doel en we riepen: schieten Frekie en hij trok een ernstig smoel

Frekie, Frekie,
hé jongens daar is Frekie

Als het raak was dook de keeper mooi naar de verkeerde kant en het was goal en dan was Frekie kampioen van Nederland Mensen vinden Frekie zielig maar dat was ie niet voor mij want ik kende nooit een jongen die zo blij kon zijn als hij.

Frekie, Frekie,
hé jongens daar is Frekie

4. Honderdrollen

Tekst: Willem Wilmink

Ik voetbal vaak met jongens uit de klas
Eerst prikken wij dan aan takken
De honderdrollen haastig uit 't gras
Wat kunnen die beesten kakken
En meestal vergeet je een keutel of drie
Daar val je dan in, met je hand of je knie
Honden, poep niet op ons voetbalveld
Wij hebben er narigheid van
Als je moet schijten, met alle geweld
Doe 't thuis in de koekepan
Laatst zat er weer zo'n keutel aan de bal
Toen wou ik een kopbal geven
Een verse plak van 't stinkende geval
Die bleef in mijn haren kleven
De keeper, die ving toen de bal op zijn borst
En stonk als een otter, zijn trui was bemorst

Honden, poep niet op ons voetbalveld
Wij hebben er narigheid van
Als je moet schijten, met alle geweld
Doe 't thuis in de koekepan
Als je moet schijten, met alle geweld
Doe 't thuis in de koekepan

5. De stoute jongen

Tekst: Willem Wilmink

Er was es een jongen, zo stout
Die lachte om Sinterklaas
Hij gooide z'n zusje met hout
En maakte ontzettend geraas
Olé!
Hij was op zijn gemak

Of kneep een oogje toe
Bij Sinterklaas z'n zak
En Zwarte Piet z'n roe
Roeroeroe roeroeroe
Roeroeroe roeroeroeroe
Zijn lieve zusje kreeg
Een zak van knikkers vol
Een koek van bladerdeeg
Een marsepeinen drol
Rolrolrol rolrolrol
Rolrolrol rolrolrolrol
Maar hem nam Sint voor straf
Naar 't verre Spanje mee
Toen was men van 'm af
O wee, o wee, o wee
En weten jullie al
Waarof dat joch nou zit
In 't eerste elftal
Al van Real Madrid

En als die voetbalclub
Weer eens een wedstrijd wint
Wie roept er dan 'hup-hup'
Die goeie ouwe Sint

Dus, als je steeds lief wilt zijn
Dan ben je niet goed wijs
Wie stout is, die maakt fijn
Een hele verre reis

Da papaparararara tra lalalalala
Da dadadadadada dadadadadadada ole

stoer, daar kon je bij je vriendjes niet mee aankomen. Dus ik keek stiekem, met geveinsde desinteresse. Ik had geen idee van wie de muziek was, maar ik kon de liedjes de volgende dag nog allemaal nazingen. Misschien is dat wel het mooiste van Bannink's liedjes, dat ze zich na één keer horen voorgoed in je geheugen nestelen. Ik ben ontzettend blij dat ik tot die gelukkige generatie behoor die is opgegroeid met de muziek van Harry Bannink. En als ik kinderen had dan zou ik er voor zorgen dat zij ook met deze muziek zouden opgroeien. Mijn kinderen hebben dus ontzettende pech dat ik ze niet heb."

Bob Zimmerman

De nieuwe symfonische arrangementen van Bob Zimmerman zijn bepalend voor het bijzondere karakter van het project In de Ban van Bannink. Met grote eerbied voor het origineel heeft Zimmerman de muziek van Bannink in een nieuw perspectief geplaatst, juist door te kiezen voor de specifieke mogelijkheden van een symfonieorkest. Bob Zimmerman was jarenlang orkestleider/pianist van Seth Gaaikema. Hij componeerde muziek voor talloze theatervoorstellingen en speelfilms. Als arrangeur werkt hij o.a. voor het Metropole Orkest en vele film-, CD-, en TV-producties. Recent arrangeerde hij o.a. muziek van Ramses Shaffy, Toon Hermans, Burt Bacharach en The Beatles.

Bob Zimmerman:

"Het genie van Harry houdt zich soms met een verlegen glimlach verstopt achter de schijnbare eenvoud van de buitenkant. Aan de binnenkant blijken zijn composities onvoorstelbaar geraffineerd te zijn. Een begenadigd componist: het moet hem toch zijn komen aanwaaien, als een soort Mozart. Henry Vrienteen vroeg hem hoe lang hij deed over het schrijven van een song. 'Zo land als het liedje duurt' heeft hij toen geantwoord. Harry stelt altijd de tekst centraal, met een zuiver gevoel voor wat de tekst doet voor een song. Hij moet heel blij geweest zijn met de onregelmatigheden in de teksten van Annie Schmidt, waardoor hij uitgedaagd werd tot de meest springerige vormen. En hoe meer hij springt, hoe natuurlijker het wordt. Harry heeft een ongelofelijk mooi compositorisch vermogen om onregelmatigheid tot troef te maken."

Viool 1

Hebe Mensinga concertmeester
 Kotaro Ishikawa
 Bert van den Hoek
 Jan Eelco Prins
 Rob Zwueste
 Gijs van der Grinten
 Marten Boeken
 Inge Jongerman
 Nelleke Scholten
 Katharina Schönberg
 Sandra Karres
 Virpi Räisänen

Viool 2

Arnieke Ehrlich
 Mariëlle Ponsen
 Paul van Coeverden
 Atanas Petrov
 Rosemary Tyldesley
 Willy Ebbens
 Joke Was
 Suzy Frinking
 Anita Jongerman
 Ruben Margarita

Altviool

Maria Ferschtman
 Arwen van der Burg
 Alberdine Engelkes
 Brian Marcus
 Andrew Gaghanan
 Leslie Collier
 Monique Sytsma-Laanen
 Lydia Friedrich

Cello

Jaap Sytsma
 Lies Schrier
 Magrita Rondeel
 Judith van Swaay
 Iris Helle
 Csaba Erdös
 Judith Jamin

Bas

Jean-Paul Everts
 Annelies Hemmes
 Erik Jan de Wit
 Annemieke Marinkovic
 Pim van der Zwaan
 Lonneke Regter

Fluit

Janneke Speckmann
 Karin Leutscher
 Marie-Cécile de Wit

Hobo

Esther Probst
 Willy Streefkerk
 Bert Steinmann

Klarinet

Ernst Karten
 Hans Petra
 Joris Wiener

Fagot

Maud van Daal
 Hanneke Metselaar
 Peter de Wit

Hoorn

Ward Assmann
 Ant van Berkum
 Lenno de Ruyter
 Dick Verhoef

Trompet

Adriaan Kramer
 Mariëlle Streun
 Huub Robeerts

Trombone

Bram Peeters
 John Pasmans
 Harry Tazelaar

Tuba

Michael Pietersen

Pauken

Bouwe de Jong

Slagwerk

Peter de Vries
 Richard Jansen
 Arthur Cune
 Arjan Roos
 Rogier van der Tweel

Harp

Aimée van Delden

2. Wiegeliedje

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Je vader is naar Venus in een raket
 Nu weet je waar hij heen is, dus slaap maar rustig in je bed
 Je moeder is wel angstig, je vader is een held
 Hij zit nu in zijn ruimtepak, door eenzaamheid gekweld
 Wij kunnen ons niet denken hoe of dat wezen zal
 Gewichtloos gewichtloos zweeft hij door het heeld

Je vader is naar Venus, dat is geen grap
 Oh nee mijn kind 't is menens 't is immers voor de wetenschap
 Voor 't militaire doel en voor het vrije westen
 Wij kunnen nu van Venus af de vijand lekker pesten
 Wees trots op jullie vader en luister wat ik zeg
 Als 't goed gaat, als 't goed gaat blijft hij tien jaar weg

Je vader is naar Venus, hij zit er nou
 'k Denk dat zijn ene teen is bevroren van de felle kou
 En als hij niet terug komt, wat zeer waarschijnlijk is
 Dan ben ik toch zo trots op hem, als is 't een heel gemis
 Dan zal ik aan hem denken, dan heb ik nog één ding
 De polis, de polis van de verzekering

3. Aan de Schelde

Tekst: Willem Wilmink

Ik had een hele mooie meid
 Daar aan de Schelde
 'k Zou zelfs met Venus, indertijd
 Niet zo intens hebben gevrijd
 Als aan de Schelde
 Wij liepen nooit in het gareel
 Daar aan de Schelde
 Werd de ontroering mij te veel
 Dan kneep ik haar in 't edel deel
 Daar aan de Schelde

Ik had een hele mooie meid
 Daar aan de Schelde
 Daar aan de Schelde

Een zwaar behaarde marinier
 Bevoer de Schelde
 Bekend met meisjes van plezier
 Zodat z'n kleine souvenir
 Haar welzijn velde
 Toen moest ze naar een ziekenhuis
 Ver van de Schelde
 Zo bleek, als Jezus aan 't kruis
 Kwam ze uiteindelijk weer thuis
 Daar bij de Schelde

Ik had een hele mooie meid
 Daar aan de Schelde
 Daar aan de Schelde

Papieren bloemen vent ze daar
 Vlak langs de Schelde
 Ik kocht er gisteren een paar
 Die ik op haar graf leg, volgend jaar
 Dicht bij de Schelde
 Ik kocht er gisteren een paar
 Die ik op haar graf leg, volgend jaar
 Dicht bij de Schelde

Ik had een hele mooie meid
 Daar aan de Schelde
 Daar aan de Schelde
 Daar aan de Schelde
 'k Zou zelfs met Venus, indertijd
 Niet zo intens hebben gevrijd
 Als aan de Schelde

1. Zeur niet

Tekst: Annie M.G. Schmidt

Als je moe bent
Als je oud bent
Als je rillerig en miezerig en koud bent
Als je een man weer met een juffrouw op de Pier zit
Als de echtelijke liefde je tot hier zit
Als je schoonfamilie vraagt om ondersteuning
Als je vader zich weer vasthoudt aan de leuning
Als er sneeuw is, als er mist is
Als het ijzelt en je minnaar een sadist is
Als dat allemaal je lot is
En je vraagt of er een God is
Sla dan woedend met de deuren
Ga je cocktaildress verscheuren
Maar niet zeuren

Huil in je bed, bijt in je laken
Vloek tegen iedereen, schreeuw van de daken
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Trap om je heen, wees nooit een dame
En gooi het theeservies dwars door de ramen
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Neem een grote schaar en knip in het velours
Scheld de vrouw van de notaris uit voor hoer
Doe dat allemaal
Maak een grof schandaal
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet

Als je down bent
Als je ziek bent
Als je kromgetrokken van de reumatiek bent
Als de regen door het dak lekt op de grond
En je zeven kinders hebben rooie hond

En geen stukje eten in de frigidaire
En de muizen vallen morsdood in de serre
Als je Austin op een paal botst
Als de kat weer op het mat van het portaal kotst
Als je arm bent als een kerkmuis
Moet gaan dweilen en in een werkhuis
Ja, dat alles kan gebeuren
Zelfs in technicolorkleuren
Ga niet zeuren

Spring in de gracht of knip je haar af
Duw ouwe dametjes van 't trottoir af
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Ga judo leren, ga striptease dansen
Schiet je revolver leeg fijn op Pierre Jansen
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Ga naar het postkantoor en spuug door het loket
Krijg een hartaanval of ga desnoods naar bed
Met de kardinaal
Doe dat allemaal
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Raak aan de drank, haat al je vriendjes
Breek in bij Luns, pik al z'n lintjes
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
Ransel je kind, knijp je parkietje
Zeg tot de generaal: "U bent een mietje"
Maar zeur niet, zeur niet, zeur niet
zeur niet, zeur niet, zeur niet!

Holland Symfonia

Holland Symfonia, in 2002 voortgekomen uit het Nederlands Balletorkest en het Noordhollands Philharmonisch Orkest is een muzikaal gezelschap van ruim 140 musici dat optreedt in concertzaal en theater. Holland Symfonia is de vaste partner van Het Nationale Ballet, en werkt regelmatig samen met de Nationale Reisopera en het Nederlands Dans Theater. Sinds zomer 2007 is Otto Tausk chef-dirigent van Holland Symfonia.

Als podiumorkest treedt Holland Symfonia op in de Randstad, met als vaste speelplaatsen de Philharmonie in Haarlem en de Vest in Alkmaar. Het orkest is met een breed symfonische repertoire ook regelmatig te gast in zalen als De Doelen Rotterdam, Het Concertgebouw Amsterdam en Vredenburg Utrecht. Holland Symfonia werkt hierbij samen met nationale en internationale solisten en dirigenten zoals Boris Gruzin, Gabor Boldoczki, Pieter Wispelwey, Ronald Brautigam, Tania Kross, Antje Weihaas, Quirine Viersen, , Matthew Rowe, Liza Ferschtman, Rian de Waal en Henrik Schaefer. Het repertoire omvat naast de grote symfonische klassiekers ook altijd onbekende en hedendaagse werken. Holland Symfonia introduceerde in juni 2008 het jaarlijks terugkerende festival 'Zomersymfonia' in Haarlem.

Naast de theaterbegeleidingen en symfonische concerten is Holland Symfonia een creatief productiehuis voor cross-overconcerten en voorstellingen voor kinderen. Holland Symfonia verkent regelmatig andere muziekstijlen: de succesvolle serie Souk met Arabische muziek voor jong publiek in het Concertgebouw, symfonische gospel concerten in Amsterdam Zuidoost en ook de Bollywood muziek staat op het programma. Holland Symfonia maakt muziektheaterproducties voor kinderen zoals 'De orkestkeuken'. In samenwerking met Het Concertgebouw ontwikkelt het orkest ieder seizoen een grootschalig educatieprogramma. Holland Symfonia is een open huis met vele workshops en openbare repetities voor iedereen die het orkestbedrijf in uitvoering van nabij wil meemaken. Ook het project In de Ban van Bannink laat zien dat Holland Symfonia altijd op zoek is naar andere muziekstijlen die spannend zijn om met een symfonieorkest te verkennen.

www.hollandsymfonia.com

Otto Tausk

Otto Tausk

In een periode van nog geen twee jaar ontwikkelde Otto Tausk zich van assistent van Valery Gergiev tot chef dirigent bij Holland Symfonia. Na een sensationeel debuut met het Mariinsky orkest in Rotterdam heeft Otto Tausk in de daarop volgende seizoenen in rap tempo kennisgemaakt met vrijwel alle Nederlandse orkesten. Naast zijn werkzaamheden in Nederland is Tausk ook in het buitenland een graag geziene gastdirigent bij orkesten in o.a. Zweden, Duitsland, Schotland, België, Rusland, Australië en Nieuw Zeeland. Tevens treedt hij regelmatig op als gastdirigent bij ensembles die zich toeleggen op het hedendaagse repertoire.

Zijn veelzijdigheid blijkt uit de programma's die hij dirigeerde, met vele wereldpremières en ook klassiekers als Mahlers vijfde symfonie, Beethovens negende en Britten's War Requiem met o.a. solist Ian Bostridge in het concertgebouw te Amsterdam. Daarnaast legt hij zich ook toe op minder vaak uitgevoerd repertoire zoals de symfonieën van Henze en Nielsen.

Otto Tausk maakte zijn opera debuut bij De Nederlandse Opera in Michel van der Aa's opera *After Life*, die in 2006 de opening vormde van het Holland Festival en vele lovende kritieken oogstte in de internationale pers.

Oorspronkelijk opgeleid als violist, heeft Tausk meerdere belangrijke prijzen in de wacht weten te slepen, zoals de prijs van de Monte dei Paschi di Siena met de hoogste waardering tijdens de legendarische dirigenten cursus te Siena. Ook is hem in Besançon de operaprijs toegekend voor zijn interpretatie van Mozarts *Così fan tutte*. Otto Tausk is docent orkestdirectie aan het conservatorium van Utrecht.

IN DE BAN VAN BANNINK

Holland Symfonia

Otto Tausk

Loes Luca

Nynke Laverman

Henny Vrienten

Frans van Deursen

Muziek

Harry Bannink

Arrangementen

Bob Zimmerman

- 01 Overture Ik ben happy/Zeur niet (0:00)
- 02 Wiegeliedje (0:00)
- 03 Aan de Schelde (0:00)
- 04 Hondedrollen (0:00)
- 05 De stoute jongen (0:00)
- 06 De oude school (0:00)
- 07 Frekie (0:00)
- 08 Aan een klein meisje (0:00)
- 09 Aan de trapeze (0:00)
- 10 Gerrit de liftboy (0:00)
- 11 Samen met één vrijer (0:00)
- 12 Emma Dilemma (0:00)
- 13 Wosjni Nowgrad (0:00)
- 14 Roeitocht (0:00)
- 15 Temperament (0:00)
- 16 Hoezepoes (0:00)
- 17 Spuit (0:00)
- 18 Onder de appelboom (0:00)
- 19 Stormvloedkering (0:00)
- 20 Vluchten kan niet meer (0:00)
- 21 Het is over (0:00)
- 22 De laatste dans (0:00)

www.hollandsymfonia.com
www.cobrarecords.com

Cobra 0027

(c) & (p) Holland symfonia Cobra Records 2008

IN DE BAN VAN BANNINK

Holland Symfonia

Cobra 0027